

[Flygaard]

ikke kunne tilslutte os forslaget om en rentefradragsreform. Baggrunden for, at vi ikke kunne gøre det, er vistnok almindeligt kendt. Men jeg vil gerne føje til, at det, vi vil sætte i stedet for, og som efter vores opfattelse vil være med til at skabe ligestilling – i hvert fald en væsentlig større ligestilling end den, man har i dag – er en forhøjelse af lejeværdien.

Kalnæs (SF):

Jeg skal ikke gå meget ind i den debat, der har været mellem hr. Fogh Rasmussen, hr. Keld Andersen og hr. Wilhjelm, kun sige, at jeg synes, at det, man bedst kan bedømme på, om der er et boligbehov i øjeblikket, er, at vi kan se, at der faktisk er en masse folk, der i allerhøjeste grad mangler boliger. Det gælder almindelige almennyttige boliger, og det gælder først og fremmest ungdomsboliger.

Til hr. Dræbye vil jeg gerne sige, at jeg da er enig i, at det at bygge nogle flere andelsboliger var en god ting. Det vil vi også gerne være med til. Jeg vil nu nok fastholde, at det radikale venstre var torpedoen under rentefradragsomlægningen. At der så sidder en enkelt tændsats her, er en anden side af sagen, men mere kan det nu ikke blive til.

Til hr. Flygaard vil jeg kun sige, at det er vanskeligt at få tilfredsstillt den efterspørgsel, der er efter lejeboliger, efter almennyttige boliger og efter ungdomsboliger, når der er sat en begrænsning på, så markedsmekanismen faktisk ikke kan komme til at virke. Derfor ville vi gerne have hævet det loft.

Jeg må da medgive hr. Flygaard, at man kommer nærmere en ligestilling mellem ejere og lejere, hvis man forhøjer lejeværdien. Jeg mener ikke, det er nogen god måde at gøre det på, men jeg må medgive hr. Flygaard, at det er rigtigt, at det sker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om byfornyelse og boligforbedring.

(Lovforslag nr. L 160. Fremsat 29/2 80).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 9 og 10 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om bolig sikring. (Byfornyelse).

(Lovforslag nr. L 158. Fremsat 29/2 80).

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om sanering. (Genhusning af udsanerede i private udlejningsejendomme m. v.).

(Lovforslag nr. L 159. Fremsat 29/2 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

I den seneste tids debat, i boligdebat, beskæftigelsesdebat og energidebat, har boligfornyelse og boligforbedring fået en mere og mere fremtrædende plads. Når vi har skullet have løst disse problemer, har vi tidligere talt om sanering. Sanering er jo i ordets egentlige betydning et udtryk for, at noget er gået galt, at noget skal rettes op, og hvis vi ikke i tide passer på, vil store bykvarterer forfalde, og vi står over for så drastiske indgreb som sanering for at få rimelige boliger på stedet. Det er en foranstaltning, der kan være dyr for samfundet.

Hvis vi ved en målbevidst og løbende fornyelse af alle boliger sikrer, at områder i en overskuelig tid ikke forringes og nedslides, så det bliver nødvendigt at sanere, vil vi stå i en situation, hvor vi vil klare os meget bedre. Dette har man da også allerede indset, idet